

Ode til Året¹

Frank Jæger

Det stille stakkels træ med kors i
barken. En brun og nøgen, sædfyldt mark.
Oktobervejret ser dem sammen og ler.

Regn i en ensom sø. Tågemorgener.
Regndråber hænger på telefontrådene
Langsmed novembers veje.

Mørkt allerede ved firtiden?
Det vejfarende ser de vanlige lys
Sidde udenpå husene i december.

Den øde januar forstår at styrke
Svag støj og dagens stilhed.
Mellem de sorte buske galen en solsort.

Månedens sætter sin mund til skorstens-
piben og suger grådigt. Ilden får
ikke fem minutters søvn i hele februar.

Tøvende væde og sol, der springer skråt
ned på marken. Om natten ridser fuglene
deres glæde over marts ind i himlen.

Nu løber en ustandselig vind forbi
landets gule vejrhaner og langt ind i vore
hjerter. April. April. Sød og lunken vind.

Hvem banker så stædigt og sent mod
mit vindue? Birken i maj.
Birketræet under høje stjerner.

Nyfigent² piller juni ved vor længsel
efter nøgenhed. Træd ud af tøjet,
vis Solen alle ting, den ikke kender.

I den åbne dør døser katten. Langsomme
skyer løser sig op i varmen,
blir til juliingenting.

Nymånenål. Gennemsigtige træer
mod en solnedgang. August. Og
Jorden hælder regnen af sit gulv.

Klare dage. Nætter vi ikke kan sove bort.
I skoven lugter vi vor barndom.
Vi kører tørv³ hjem sidst i september.

¹ Tilrettet til nutidsdansk (aa=å, navneord med småt)

² Nysgerrigt

³ Sammenpresset spagnum, der bruges til brænde.